

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ**

**ΚΑΤ' ΕΦΕΣΗ
ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Μέρος 2 (Ποινικές Υποθέσεις)

19 Ιουνίου, 1987

[ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΛΒΙΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΥΜΚΑΣΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 4824).

5 Διάρρηξη γραφείου και κλοπή κατά παράβαση του άρθρου 294 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 — Επιβολή ποινής φυλάκισης εννέα μηνών και διαταγή για ενεργοποίηση προηγούμενης ποινής φυλάκισης εννέα μηνών που είχε επιβληθεί με τριετή αναστολή για παρόμοιο αδίκημα — Η εννιάμηνη ποινή φυλάκισης επικυρώθηκε από το Εφετείο αλλά το σύνολο της ποινής φυλάκισης που ανερχόταν σε δεκαοκτώ μήνες με την ενεργοποίηση της προηγούμενης

ποινήs κρίθηκε υπερβολικό — Το Εφετείο περιόρισε την εκτέλεση της ποινής με αναστολή σε τρεις μήνες φυλάκιση.

Ποινή — Αναστολή ποινής φυλακίσεως — Εξουσίες του Δικαστηρίου — Ο περί της Υφ' όρον Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμος του 1972, (Αρ. 95/72), άρθρο 4. 5

Ποινική Δικονομία — Εκδίκαση ποινικών υποθέσεων — Συγκατηγορούμενοι — Είναι επιβεβλημένο συγκατηγορούμενοι για το ίδιο αδίκημα να εκδικάζονται από τον ίδιο Δικαστή για τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. 10

Αντικείμενο της κλοπής ήταν μικρό φορητό χρηματοκιβώτιο με περιεχόμενο ΛΚ120.- και διάφορα έντυπα, το οποίο κλάπηκε μετά από διάρρηξη γραφείου της Επαρχιακής Διοίκησης Λεμεσού. Λήφθηκαν υπόψη τρεις άλλες παρόμοιες υποθέσεις. Ο εφεσείων ήταν ηλικίας 18 χρόνων με ζοφερές προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες. Ο συγκατηγορούμενός του που βαρυνόταν με προηγούμενες καταδίκες για παρόμοια αδικήματα είχε καταδικαστεί από άλλο Δικαστή σε ποινή φυλάκισης έξη μηνών με τριετή αναστολή. Στην έφεσή του ισχυρίσθηκε ότι η ποινή ήταν υπερβολική και ότι υπήρξε άνιση μεταχείριση μεταξύ του ίδιου και του συγκατηγορουμένου του. 15 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού αναφέρθηκε στο Άρθρο 4(1) του Νόμου 95/72 και στην εξουσία που έχει το πρωτόδικο Δικαστήριο σε θέματα ενεργοποίησης προηγούμενης ποινής φυλάκισης ύστερα από καταδίκη για άλλο αδίκημα, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σύνολο της ποινής είναι υπερβολικό και περιόρισε με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 4(1)(β) του Νόμου 95/72 την εκτέλεση της ποινής με αναστολή σε τρεις μήνες φυλάκιση. Η ποινή της φυλάκισης των εννέα μηνών επικυρώθηκε. 25 30

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Koukos v. Police (1986) 2 C.L.R.1.

Louca v. Republic (1986) 2 C.L.R.141.

Andras Bocskei (1970) 54 Cr. App. Rep. 519.

35

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Έλβις Αντωνίου Σύμβασης ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 28/11/86 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 29768/86) στην κατηγορία διάρρηξης γραφείου και κλοπής κατά παράβαση του άρθρου 294 του Ποινικού 40

Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 9 μηνών και περαιτέρω διατάχθηκε η εκτέλεση ποινής φυλάκισης 9 μηνών που επιβλήθηκε με τριετή αναστολή στην Ποινική Υπόθεση Αρ. 16708/85 για διάρρηξη καταστήματος.

N. Κληρίδης, για τον εφεσείοντα.

A.M. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

10

Cur. adv. vult.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ, Πρ.: Την ομόφωνη Απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Δ.Γ. Στυλιανίδης.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της ποινής που επέβαλε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού στον εφεσείοντα, ο οποίος, με δική του παραδοχή, βρέθηκε ένοχος διάρρηξης γραφείου και κλοπής μικρού φορητού χρηματοκιβωτίου και του περιεχομένου του - £120.- και διάφορα έντυπα.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο επέβαλε σ' αυτόν ποινή εννιάμηνης φυλάκισης. Περαιτέρω, με βάση το Άρθρο 4 του περί της Υφ' όρον Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμου του 1972, (Αρ. 95/72), (ο "Νόμος"), διέταξε την εκτέλεση ποινής φυλάκισης εννέα μηνών, που επιβλήθηκε με τριετή αναστολή στον εφεσείοντα στις 19 Οκτωβρίου, 1985, στην Ποινική Υπόθεση Αρ. 16708/85, για διάρρηξη καταστήματος. Διέταξε, επίσης, η ενεργοποιηθείσα ποινή να ακολουθήσει την ποινή που επιβλήθηκε και να μην συντρέχει με αυτή.

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα επιχειρηματολόγησε ότι:

30 (α) Η ποινή φυλάκισης εννέα μηνών είναι έκδηλα υπερβολική.

(β) Υπήρξε αδικαιολόγητη άνιση μεταχείριση του εφεσείοντα και του συγκατηγορουμένου του, στον οποίο το Δικαστήριο επέβαλε μόνο εξάμηνη φυλάκιση με τριετή αναστολή.

(γ) Το Δικαστήριο δεν έπρεπε, κάτω από τις περι- 5
στάσεις, να διατάξει την εκτέλεση της ποινής με ανα-
στολή. Εν πάση περιπτώσει, το πρωτόδικο Δικαστήριο
δεν έστρεψε την προσοχή του στις άλλες πρόνοιες του
Άρθρου 4(1) του Νόμου.

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι απλά και έχουν:- 10

Ο εφεσείων είναι 18 χρονών. Μεταξύ της 17ης και 18ης Οκτωβρίου, 1986, διαρρήχθηκε γραφείο της Επαρ-
χιακής Διοικήσεως Λεμεσού, με παραβίαση ξύλινης θύρας 15
και σπάσιμο της κλειδωνιάς. Κλάπηκαν από το γραφείο
αυτό ένα μικρό φορητό χρηματοκιβώτιο, ποσό χρημάτων
και διάφορα έντυπα.

Στις 26 Οκτωβρίου, 1986, το χρηματοκιβώτιο βρέθηκε 20
στην παραλία, κοντά στο εργοστάσιο ΣΟΔΑΠ, και παρα-
δόθηκε στην Αστυνομία.

Στις 28 Οκτωβρίου, 1986, ο εφεσείων συνελήφθη δυνά-
μει δικαστικού εντάλματος. Παραδέχθηκε τη διάπραξη της 25
διάρρηξης και της κλοπής του χρηματοκιβωτίου και του
περιεχομένου του - £120,-. Είπε ότι το χρηματοκιβώτιο
και τα έντυπα τα πέταξαν στη θάλασσα.

Το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του τρεις άλλες υποθέσεις 30
παρομοίας φύσεως που εκκρεμούσαν εναντίον του εφε-
σείοντα.

Ο εφεσείων είναι νεαρό πρόσωπο. Οι προσωπικές και 30
οικογενειακές συνθήκες του περιγράφονται, με μάλλον ζο-
φερά χρώματα, στην έκθεση του Γραφείου Ευημερίας.

Η εκτίμηση του είδους και της έκτασης της ποινής ανή-

5 κει πρώτιστα στο πρωτόδικο Δικαστήριο. Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει, εάν υπάρχει παράβαση αρχής στην επιβολή της ποινής ή εάν η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική, με βάση αντικειμενικά κριτήρια.

Αφού λάβαμε υπόψη μας τη σοβαρότητα του αδικήματος, τα περιστατικά της διάπραξης του και τις προσωπικές συνθήκες του εφεσεύοντα, βρίσκουμε ότι η εννιάμηνη ποινή φυλάκισης δεν είναι υπερβολική.

10 Είναι γεγονός ότι άλλος Δικαστής, σε διαφορετική ημερομηνία, επέβαλε στον συγκατηγορούμενο του εφεσεύοντα, για το ίδιο αδίκημα, ποινή έξι μηνών φυλάκισης με τριετή αναστολή.

15 Ο συγκατηγορούμενος βαρυνόταν με προηγούμενες καταδίκες για παρόμοια αδικήματα.

Αναφορικά με τη διάκριση στην επιβολή της ποινής, καθοδηγητική είναι η πρόσφατη Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Koukos v. Police* (1986) 2 C.L.R. 1.

20 Η διαφοροποίηση στις ποινές - η έκταση και η αναστολή της εκτέλεσης - που επιβλήθηκαν, μπορεί εύλογα να εξηγηθεί.

25 Εν πάση περιπτώσει, όμως, θεωρούμε ότι επιβάλλεται, εκτός εάν υπάρχει ανυπέβλητο εμπόδιο, συγκατηγορούμενοι να δικάζονται από τον ίδιο Δικαστή. Δεν παρουσιάζεται στα ενώπιόν μας πρακτικά ικανοποιητικός λόγος γιατί, σε σύντομο χρονικό διάστημα, δύο συνένοχοι στη διάπραξη του ίδιου αδικήματος και συγκατηγορούμενοι στην ίδια υπόθεση δικάστηκαν από δύο διαφορετικούς Δικαστές.

30 Οι εξουσίες του Δικαστηρίου για την ποινή με αναστολή, ύστερα από καταδίκη σε άλλο αδίκημα, καθορίζονται στο Άρθρο 4 του Νόμου, που έχει:-

"4. - (1) Οσάκις πρόσωπον κατεδικάσθη, διαρκούσης

της περιόδου της εφαρμογής του διατάγματος, δι' αδικήματα τιμωρούμενον διά φυλακίσεως και είτε κατεδικάσθη υπό Δικαστηρίου όπερ δυνάμει του εδαφίου (4) κέκτηται αρμοδιότητα να λάβη μέτρα εν σχέσει προς την ανασταλείσαν ποινήν είτε μεταγενεστέως εμφανίζεται ή προσάγεται ενώπιον τοιούτου Δικαστηρίου, τότε, εκτός εάν εν τω μεταξύ η ποινή έχει εκτελεσθή, το Δικαστήριον εξετάζει την υπόθεσίν του και λαμβάνει εν των ακολούθων μέτρων - 5

(α) διατάσσει την εκτέλεσιν της ποινής δι' ην περιόδον αύτη επεβλήθη· 10

(β) διατάσσει την εκτέλεσιν της ποινής διά περιόδον μικροτέραν εκείνης ήτις επεβλήθη·

(γ) διατάσσει την τροποποίησιν του αρχικού διατάγματος διά της αντικαταστάσεως της εν αυτώ οριζομένης περιόδου διά περιόδου μη υπερβαινούσης τα δύο έτη από της ημέρας της τοιαύτης τροποποιήσεως· 15

(δ) ουδέν μέτρον λαμβάνει εν σχέσει προς την ανασταλείσαν ποινήν, 20

και το Δικαστήριον εκδίδει διάταγμα δυνάμει της παραγράφου (α) του παρόντος εδαφίου εκτός εάν είναι της γνώμης ότι τούτο θα ήτο άδικον λαμβανομένων υπ' όψιν απασών των περιστάσεων αίτινες εμεσολάβησαν από της αναστολής της ποινής και των περιστάσεων υφ' ας ετελέσθη το νέον αδικήμα, και εν τοιαύτη περιπτώσει το Δικαστήριον εν τη αποφάσει αυτού αναφέρει τους λόγους της τοιαύτης ενεργείας του." 25

Σχετικά με την εφαρμογή του όρου της πρόνοιας αυτής, η πιο πρόσφατη Απόφαση είναι η *Louca v. Republic* (1986) 2 C.L.R. 141. 30

Το Δικαστήριο, αφού εξετάσει την υπόθεση, λαμβάνει

ένα από τα μέτρα που προβλέπει το Άρθρο 4(1) του Νόμου.

5 Στην παρούσα υπόθεση, το πρωτόδικο Δικαστήριο περιόρισε τη σκέψη και την κρίση του στο πρώτο διαζευκτικό των εξουσιών του.

10 Το Δικαστήριο πρέπει πρώτα να επιβάλλει ποινή για το αδίκημα το οποίο εκδικάζει. Σε δεύτερο στάδιο, εξετάζει όλα τα περιστατικά και ασκεί την εξουσία του δυνάμει του Άρθρου 4(1) του Νόμου. Τότε αποφασίζει εάν θα ενεργοποιήσει ολόκληρη την ποινή ή μικρότερη ποινή, εάν θα διατάξει τροποποίηση του αρχικού διατάγματος, ή εάν δεν θα λάβει κανένα μέτρο.

15 Στην υπόθεση *Andras Bocskei* [1970] 54 Cr. App. Rep. 519, στις σελ. 520-521, ο Widgery L.J. είπε:-

20 "It so happens that in the case of *Farr* which this Court heard yesterday precisely the same argument arose in precisely the same circumstances, and the Court then observed that when arguments in relation to disparity are put forward at all they must have regard to the fact that when consecutive sentences are imposed the final duty of the sentencer is to make sure that the totality of the consecutive sentences is not excessive. If he thinks that
25 the total may be excessive, then it is his duty to reduce the amount to what he thinks proper, and he may reduce the amount in a case such as the present either by reducing the sentence for the instant case or by reducing the period of the suspended sentence."

30 Στην παρούσα περίπτωση διατάχθηκε η εκτέλεση ολόκληρης της εννιάμηνης ποινής φυλάκισης με αναστολή μετά την έκτιση της εννιάμηνης φυλάκισης που του επιβλήθηκε.

35 Αφού λάβαμε υπόψη μας όλα τα στοιχεία, καταλήξαμε ότι το σύνολο της ποινής είναι υπερβολικό και περιορίζουμε την εκτέλεση της ποινής με αναστολή σε τρεις μήνες

φυλάκιση, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 4(1)(β) του Νόμου.

Η διαταγή εκτέλεσης ποινής, έστω και για περίοδο μικρότερη εκείνης που επιβλήθηκε, εξαλείφει ολόκληρη την ποινή με αναστολή.

5

Η έφεση επιτρέπεται όπως αναφέρεται πιο πάνω.

Η έφεση επιτρέπεται.